

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ



ΚΘ

ΠΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο πώς ο κ. ντ' Μπαρρύ, ένας διεφθαρμένος ευγενής, παρουσίασε στον Ρισελιέ κάποια έλαφρά νέα, την δίδα Λάνζ, για να την αποσπαστεί ως ευνουσιμένη του βασιλέως Λουδοβίκου 15ου, αντί της κ. ντε Πομπαντού, η οποία είχε πεθάνει πρό ολίγου καιρού.

Ο Ρισελιέ, ο οποίος ήταν πάντα αριστοκράτης κατά βάθος, μόλις άκουσε την πρότασή του, ύψωσε αδιάφορα τους ώμους του, μη θέλοντας μιά κόρη τόσο ταπεινής προέλευσεως να μπη μέσα στην αυλή των Βερσαλλιών. Ο ντ' Μπαρρύ όμως άρχισε να τον εφοβείται για τις πελαλακωμένες άρχές του και έπέμεινε τόσο, ώστε στο τέλος ο στρατάρχης έστειλε την δίδα Λάνζ στον αυλικό Λεμιέλ, του οποίου αποκλειστική φροντίδα ήταν να έξασφαλίζει στο βασιλιά γυναικεία για έναν έρωτα δυο-τριών ωρών το πολύ. Στέλλοντάς την σ' αυτόν, ήταν βέβαιος πως ο βασιλεύς θα την έδιωχνε, σαν όλες τις άλλες.

Μόλις η δίδ Λάνζ βεβήθη μπρός στον Λεμιέλ, ύψωσε τα μεγάλα μάτια της προς αυτόν και αποκάλυψε τον ύπεροχο λαμό της, ώραπόπερος του οποίου δεν θά υπήρχε ασφαλώς σ' όλο τον κόσμο.

Τότε, ο γέρος αυλικός, μπρός στον ό-ποιο είχαν περάσει τόσες και τόσες ώριμες γυναίκες, δεν μπόρεσε να κρατηθή και τή φίλησε. Έπειτα την έπαιθεώρησε ολόκληρη, τή βρήκε θεία σαν την Αφροδίτη, και, κατενθουσιασμένος, δεν έβλεπε πια την ώρα να την παρουσιάσει στο βασιλιά.

Πράγματι, ο Λουδοβίκος 15ος την έδε μιά μέρα σ' ένα διάδρομο των ανακτόρων, όπου την είχε τοποθετήσει επί-τηδες ο Λεμιέλ. Από την πρώτη στιγμή που την είδε, γοητεύθηκε μαζί της· η Λάνζ, η οποία ήξερε καλά τα παιχνίδια του έρωτος, έπωφελήθηκε της ευκαιρίας και με τα χάδια της δεν άρχισε να κατακτήση την καρδιά του «πιλάξου» αυτού μονάχα, ο οποίος είχε βαρθεθεί πια τις μεγάλες κωφές και τις άσπες. Από ημέρα σε ημέρα, η δίδ Λάνζ του γινόταν περισσότερο προσφιλής, τόσο δε ήταν ή χαρά του, ώστε δεν έκρυβε το κωνούργιο του αίσθημα από κανένα.

Ο Ρισελιέ, μολονότι είχε εσκαρπιστεί βλέποντας μιά κατέλλα του δρόμου να μαινιη μέσα στο παλάτι, όστόσο αποφάσισε να μη χάση την ευκαιρία, χωρίς να την έμεταλλευτή. Γι' αυτό, όταν ο βασιλεύς τον προσώλεσε και του ελετε ότι δεν ήταν ευχαριστημένος παρά μόνο όταν θα έκανε τή δίδα Λάνζ επίσημη ευνουσιμένη του, τον παρώτρυνε να πραγματοποιήση το σχέδιό του αυτό. Έπειδή όμως το σκάνδαλο θα ήταν μεγάλο, αποφάσισαν να σκεπάσουν κάπως την ταπεινή προέλευση της δίδος Λάνζ, παντρεύοντάς την τυπικώς μόνο μ' έναν ευγενή. Ο Ρισελιέ συνεννοήθηκε σχετικώς με τον ντ' Μπαρρύ και συμφώνησαν να παντρευτούν τή Λάνζ με τον αδελφό του τελευταίου, έναν κόμητα ήλιθο και φιλάργυρο, ο οποίος θα δεχόταν εύκολα το τυπικό αυτό συνοικέσιο, αν έπαυσε ένα χρηματικό ποσό.

Έτσι κι έγινε πράγματι, κι' η δίδ Λάνζ μεταμορφώθηκε σε κόμηση ντ' Μπαρρύ. Ο Λεμιέλ όμως, ο οποίος νόμιζε ότι το αίσθημα του κυρίου του θα ήταν περαστικό, όταν τά ξυλαθε δλ' αυτά, τρώ- διαφέρουσα κατάσταση, Πήγε λοιπόν άμέσως και την άκτισσοκόπησαν. Έτσι έβεβαιώθηκε απόλυτως, πως πρόκειται να γεννηθή δίδυμα. Κατόπιν αυτού, άσφαλισθηκε σε διάφορες εταιρείες για μεγάλα ποσά. Αλλά το κόλπο της μαθητήκε μετά τον τοκετό, η εταιρείες την καταγγείλανε επί άπατή κι' έχασε τή δίδη.

Όταν γίνονται έξαλογές στην Άγγλία και στην Άμερική, χιλιάδες πολιτών άσφαλιζονται για την περίπτωση που θα νικήση το δείνα ή το τάδε κόμμα.

Έπίσης υπάρχουν, σήμερα, στην Ευρώπη πάνω από δέκα χιλιάδες άνθρωποι που κάθε χρόνο άσφαλιζονται για την περίπτωση που θα ξαναγενθί στο θρόνο του ο τέως Κάιζερ.

μαζε και δεν έδίστασε να παρουσιαστή στον βασιλιά και να του παραστήση το τεράστιο σκάνδαλο, που θα προκάλυψε αν αναγνώριζε τή ντ' Μπαρρύ επίσημη ευνουσιμένη του.

— Λιπήματα πολύ, αν αυτό δεν σου άρέσει, του απάντησε ο Λουδοβίκος 15ος, μιά ή προστατευόμενη σου είν' άξιολάτρευτη και είμαι τρολλά έρωτευμένος μαζί της. Θέλω λοιπόν να τής δώσω μ' άποδειξη τής αγάτης μου, αναγνωρίζοντάς την δημοσίως ευνουσιμένη μου. είμαι δε βέβαιος ότι κανείς δεν θα τή λέξει.

Ο Αριετέλ όμως έξακολούθησε να του παρουσιάζη με τα ζωρρότερα χρώματα τους κινδύνους, που θα είχε ως συνέπεια το πράγμα αυτό, ως όταν στο τέλος ο βασιλεύς νευριασμένος, άρπαξε το ραβδί του και τον κινήρησε.

Η νέα κόμηση ντ' Μπαρρύ ήταν άγαθη και μεγαλόνηχη, όπως άλλωστε είνε ή περισσότερες από τις δίδες της. Στις κωμικές περιπτώσεις έδειξε πάντοτε μεγάλο φρονή. Είνε αλήθεια βέβαια, πως όταν ανέθηκε ενάντι στη λαμπριότητα, άρχισε να δένεται και να χτυπιέται, μιά ή κρίση αυτή θα έπρεπε μάλλον ν' άποδοθη στα γυναικεία νύτρα της παρά σε ταπεινότητα φροής.

Βέβαιος πια για την έπιτυχία της κωμωχίας ευνουσιμένης, ο Ρισελιέ, ο οποίος δειχνόταν ως τότε έπαφύλακτικός, αποφάσισε πια να δράση. Πήγε λοιπόν και έδνε την ντ' Μπαρρύ και τής άπεθύη τις ίδιες συμβουλές, που είχε άπεθύηει άλλωστε και στην κυρία ντ' Σατορών. Έπί πλέον τής περιέγραφε με τα μελανότερα χρώματα, παρουσιάζοντάς τον ως τον πιο επικίνδυνο έχρο της, τον πρωθυπουργό Σουαζέλ, τον όποιον φιλοδοξούσε ν' άντανασταθήση. Έπειτα άρχισε να την κατατοπίζη στις συνήθειες και στα πρόσωπα τής Αυλής.

Αι πρόδοοι μάλιστα τής μαθητριάς του τον κατέληξαν. Έτσι, ενώ ή κ. Πομπαντούρ δεν κατορθώσε σ' όλη της τή ζωή να ξεσηκώση τους τρόπους και τή γλώσσα της κωροστής, που είχε, ή κ. ντ' Μπαρρύ, όταν έκανε την έπίσημη εμφάνισή της σε μιά Αύλη που διέκλυε τόσο έχρημα προς αυτήν, απέσπασε το θαυμασμό όλων με την άμορφιά της και με τή χάρι των τρόπων της.

Όστόσο, κανένας από τους αυλικούς δεν μπορούσε να της συγχωρήση την ταπεινή της καταγωγή και όλα θεωρούσαν το Ρισελιέ υπεύθυνο για την άναγνώριση της ως ευνουσιμένης. Τότε ο Λουδοβίκος 15ος, για να ύποστηρίξη το στρατάρχη, έγραψε στον πρωθυπουργό Σουαζέλ τήν ακόλουθη έπιστολή:

«Γνωρίζετε την κ. ντ' Μπαρρύ Σας βεβαιώνω λοιπόν ότι δεν μου τή γνώρισε ο κ. ντ' Ρισελιέ. Ο στρατάρχης τήν είδε μιά φορά μονάχα, κατόπιν διαταγής μου».

Μα και πάλι ο Ρισελιέ δεν έγινε πρωθυπουργός, γιατί ή ντ' Μπαρρύ δεν άνακατευόταν σχεδόν καθόλου στην πολιτική. Την ένδιέφεραν περισσότερο ή τουαλέττες της.

Όστόσο, ο φίλος μας είχε πάντα την εύνοια του βασιλέως, ο οποίος διασέ- δαζε, βλέποντας τον έβδομημνηταεντάρη πια στρατάρχη του να λαβαίνη τόσο ένεργητικό μέρος στον έρωτα, όσο και στον καιρό τής νεότητός του, κι' ο οποίος δεν μπορούσε να κάνει χωρίς τα σακαφώζικα και χαριτωμένα ανέκδοτα που ο Ρισελιέ πήγαινε και τού δηγγάταν κάθε μέρα.

— Είνε μιά παλιά γνωριμία τής οικογενείας μου, έλεγε ο Λουδοβίκος 15ος για το Ρισελιέ. Τον βρήκαν κρημμένο κάτω άρ' το κρεβάτι της μητέρας μου.

Με τα λόγια αυτά, ο Λουδοβίκος 15ος ύπονοούσε τις έρωτικές σχέσεις που είχε κατά την νεότητά του ο ήρωας μας με τή βασιλομήτορα δούκισσα τής Βουργουνδίας.

Ο Ρισελιέ γελοούσε τότε ένθουσιασμένος, γιατί δεν φιλοδοξούσε πια άλλο πράγμα, παρά ν' άνακτη τον άέρα αυτό των Βερσαλλιών, στον όποιο είχε συνηθίσει μισόν αιώνα τώρα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.



Η κόμηση ντ' Μπαρρύ.